

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῆ 27 Δεκεμβρίου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 326

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 845. Περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινῶν ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρητῶν, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ἔπλα.	1
Διατάγματα	
Περὶ ἀνακηρύξεως ὡς Τουριστικῶν Τόπων τῆς νήσου Θήρας κλπ.	2
Περὶ παρατάσεως τοῦ Δικαιοστασίου.	3
Περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Δωδεκάνησον διατάξεων τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.	4
Περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεάν οἰκοπέδου τοῦ Δήμου Χανίων δι' ἀνέγερσιν κτιρίου τοῦ αὐτόθι Ὑποκ)τος τοῦ Ι.Κ.Α.	5
Περὶ ἀναγνωρίσεως Δήμου Ἀνδρούσης ἐν τῷ Νομῷ Μεσσηνίας.	6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΕΠΙΣΗΜΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινῶν ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρητῶν, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ἔπλα».

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς πάσας ἀδιακρίτως τὰς μέχρι τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1947 συναφθείσας μισθώσεις πᾶρ' οἰκοδόμησι, τὰς μὴ ἐμπιπτούσας εἰς τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς παρατάσεως διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου, παρέχεται ἐμμέσως ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 53 αὐτοῦ προστασία ὑπὸ μορφήν ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐξωστικῶν ἀποφάσεων (πλὴν τῶν ἐν τῷ Νομῷ ρητῶς ἀναφερομένων ἐξαίρεσεων) ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἔξωσις ἀπαξιωμένης πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν προκειμένου περὶ κατοικιῶν ἴσης πρὸς τὸ ἑκατονταπλάσιον, προκειμένου δὲ περὶ καταστημάτων ἴσης πρὸς τὸ ἑκατοπεντηκονταπλάσιον τοῦ βασικοῦ μισθώματος. Παρελθόντος ἐτησίου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς περὶ ἧς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας (5.10.47) ἀνακύπτει ὀξὺ τὸ πρόβλημα περὶ τῆς τύχης τῶν μετὰ τὴν ἐν λόγω ἡμερομηνίαν συναφθεισῶν μισθώσεων ὧν ἡ συμβατικὴ ἰσχὺς οὐσα συνήθως ἐτήσια ἤθετα λήγουσα καὶ αἱ πρῶται περὶ ἐξώσεως δικαστικαὶ ἀποφάσεις λόγω λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἐξεδόθησαν ἤδη. Βεβαίως περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐνοικιοστασιακῆς προστασίας εἴτε εὐθέως εἴτε πλῆρως

νομίζομεν ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Ἀλλὰ μὲ τὴν αὐτὴν βεβαιότητα φρονοῦμεν ὅτι δὲν δύναται ἡ Πολιτεία νὰ ἀδιαφορήσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ τὴν στέγην προστασίαν τῶν ἀνημόνων εἰς τὰς μισθοσυντηρήτους ἢ τὰς συμμοριοπλήκτους τάξεις ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος τῶν καταφυγόντων ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν χωρῶν συνεπεία τῶν γνωστῶν πολιτικῶν διώξεων, οἵτινες ἀναγκασθέντες νὰ ἐμπονήσῃσι τὸ πᾶν ἵνα ἐξασφαλίσουν τὸ ὑπέρογκον ποσὸν ὅπερ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προκαταβολικὴν ὡς γνωστὸν πληρωμὴν τοῦ ἐτήσιου μισθώματος καὶ τῆς εὐτελεστοτέρας ἐπιτέξεως ἢν δι' εἰσδηλίαντες λόγους ἐπίσθωσαν, εὐρίσκονται ἤδη εἰς πλήρη ἀπόγνωσιν μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐκ νέου τὴν ἰδίαν οἰκονομικὴν ἀστάθειαν, οὐδὲ τοῖς ἀπέμεινε τίποτε ἵνα ἐκποιήσων, ἀλλ' ὡς γνωστὸν τὸ ἀπᾶν μίση φοιᾶν δύναται κανεὶς νὰ τὸ ἐκπονήσῃ καὶ αὐτοὶ τὸ ἐξεπείρησαν ἤδη κατὰ τὴν ἀρχικὴν μίσθωσιν.

Τὴν ἔμμεσον παροχὴν προστασίας εἰς τὰς ὡς ἄνω οἰκονομικῶς ἀφθενοστερέας τάξεις ἀπὸ υπερβολικῶν ἀξιώσεων τῶν ἐκμισθωτῶν, σκοπεῖ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ κατωτέρω σχεδίου Νόμου. Ἡ προστασία παρέχεται ὑπὸ μορφήν ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξωστικῆς ἀποφάσεως ἣτις ὅμως δὲν χορηγεῖται ἀδιακρίτως εἰς πάντας τοὺς ἀνημόνους εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένης κατηγορίας οὐδὲ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Νόμου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν προήκοντες ἀδυνατοῦντας νὰ καταβάλωσιν ἐλεύθερον μίσθωμα καὶ μετὰ προηγουμένην δικαστικὴν ἀπόφασιν δι' ἧς βεβαιούται τοῦτο καὶ γενικώτερον κρίνεται τὸ δεδικοιολογημένον ἢ μὴ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀναστολῆς. Ἀρ' ἑτέρου ἡ ἀναστολὴ αὕτη χορηγεῖται πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐξωθουμένου μισθώτου καταβολῆς πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ καὶ ἣτις πάντως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι μικρότερα τοῦ 100πλάσιου οὐδὲ μεγαλύτερα τοῦ 200 πλάσιου τοῦ βασικοῦ μισθώματος. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀναστολὴ, σκοπὸς τῆς ὁποίας ὡς ἀνωτέρω ἐλέγθη εἶναι ἡ προστασία τῶν μισθοσυντηρητῶν, συμμοριοπλήκτων καὶ προσφύγων (ἐκ τῶν λοιπῶν βαλκανικῶν χωρῶν) ἐν τῇ στέγῃ ἢν χρησιμοποιοῦν πρᾶγματι διὰ κατοικίαν τῶν δὲν ἰσχύει διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐξώσεως ἀλλὰ μόνον ὡς ἔξωσις διατάσσεται, λόγω λήξεως τῆς μισθώσεως ἢ λόγω καθυστερήσεως μισθώματος, ἐπὶ μισθώσεως ἧς ὁ ἀρχικὸς χρόνος ἔληξε καὶ ἀνευεώθη ἐν συνείδησι ἐπ' ἀόριστον κατὰ τὸ ἀρθρον 611 τοῦ Ἀσπ. Κώδικος. Ἡ περίπτωσις αὕτη τῆς καθυστερήσεως ἐτέθη ἵνα προληφθῇ τῇ συνήθεσι τέγνωσιμα τοῦ ἐκμισθωτοῦ μὴ ἐγείνοντες ἀγωνίαν ἐξώσεως λόγω λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἀλλ' ἀξιοῦντος ἀπὸ τὸν μισθωτὴν τὴν συνέγειν τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπερόγκου συμβατικοῦ μισθώματος, ὡς ἀναγκασιότατος τῆς ἀντιτάσεως

ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 611 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Τονίζομεν ὅτι αἱ περὶ ὧν ἀνωτέρω διατάξεις οὔτε τύποις ἀλλ' οὔτε καὶ κατ' οὐσίαν εἰσάγουσιν ἐνοικιοστασιακὴν προστασίαν ὑπὲρ τῶν προσώπων ἅτινα ἐνεργετοῦνται ἐκ τούτων. Θὰ ἰδύνατό τις μᾶλλον νὰ εἴπῃ ὅτι δι' αὐτῶν ἐπιδιώκεται ὁ μετ' ἀσπίδος τῶν ὑπερβολικῶν περὶ τὸ μίσθωμα ἀξιώσεων τῶν ἐμισθωτῶν ἐκείνων ὧν οἱ μισθωταὶ ἀνήκουν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀσθενεστέρους τάξεις. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ἀποζημίωσις ἦν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου θὰ εἰσπράξουν αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐμισθωταὶ ἐνδραμμένη νὰ ἐξικινήται· μέχρι καὶ τοῦ 200πλασίου ἔτι τοῦ βασικοῦ μισθώματος, ἐλάχιστα θὰ ὑπολείπεται τοῦ μισθώματος ὅπερ θὰ ἐπετύγχανον οὗτοι ἐν ἐλευθέρᾳ μισθώσει, μὲ μόνον τὴν διαφοράν ὅτι δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀξιώσουν τὴν προκαταβολικὴν καταβολὴν αὐτοῖς τοῦ μισθώματος ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων ἐτῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθρου 2 λαμβάνονται συμπληρωματικὰ προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅσον ἀφορᾷ τὴν στέγην. Ἦτοι, χορηγεῖται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν Πρόεδρον ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀναπέλῃ μετὰ ἢ ἄνευ ὄρων τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τῶν λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἐξωστικῶν ἀποφάσεων ἐξ ἀστικῶν ἀκινήτων κατὰ τῶν ὡς ἀνω μισθωτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν καὶ γραφείων τῶν μισθωτῶν τούτων, ὁ χρόνος τῶν ὁποίων δὲν παρατείνεται ἀναγκαστικῶς, μειῶνῃ τὸ μίσθωμα ὅπερ ὅμως δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς ἕλαστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ συμβατικοῦ. Εἰς τὴν χορηγίαν τῶν ἀνωτέρω τούτων προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρετούντων, ἤχθημεν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι καθημερινῶς παρουσιάζονται περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ μισθωταὶ οὗτοι σταθερῆντες πάσης προσόδου ἐκ τῆς ἐργασίας των καὶ ἀδυνατοῦντες οὕτω νὰ καταβάλωσι καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ἐνοικιοστασιακὸν μίσθωμα, πολὺ δὲ περισσότερον τὸ συμβατικὸν τοιοῦτον, ἀπειλοῦνται δι' ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν ἀποφάσεων αἰτινῶς ὡς γνωστὸν δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὸ γενικὸν μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῶν κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐξώσεων.

Τ' ἀνωτέρω ἐν κυρίᾳ γραμματικῇ σκοπεῖ τὸ κατωτέρω νομοσχέδιον ὅπερ ἔχμεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως θεωρηθῇ ὡς ἄκρως κατεπιγόν καὶ ἐγκριθῇ ἢ ὡς Ἀναγκαστικὸν Νόμου δημοσιεύσει τοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 845

Περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινῶν ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρητῶν, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Λατόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1948 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινῶν ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρητῶν, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα», ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάξασμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 52 καὶ 53 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασιακοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου

634 ἐπ. Πολ. Δικ. ἀναπέλῃ· μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1949, τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἐξωσιν ἐκ κατοικιῶν, κατὰ μισθωτῶν μισθοσυντηρητῶν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασιακοῦ ἢ κατὰ συμμοριοπλήκτων (τῆς ιδιότητος τοῦ συμμοριοπλήκτου ἀποδεικνυομένης διὰ πιστοποιήσεως τῶν κατὰ τὸποὺς οἰκείων Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας) ἢ κατὰ Ἑλλήνων τὸ γένος καταφυγόντων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐφεξῆς εἰς Ἑλλάδα ἐκ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν χωρῶν συνεπεῖα πολιτικῶν διώξεων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι δὲν εἶναι οἰκονομικῶς εἰς κατάστασιν νὰ καταβάλωσιν ἐλεύθερον μίσθωμα, ἢ δὲ ἐξωσιν διετάχθη: α) λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἢ β) λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀρχικῆς συμβάσεως ληξάσης καὶ ἀνανεωθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 611 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἢ δὲ καθυστερήσεις ἀφορᾷ τὴν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως μισθωτικὴν περίοδον.

2. Ἡ περὶ τῆς ἢ προηγουμένης παράγραφος ἀναστολὴ χορηγεῖται μόνον διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολὴ καὶ τῆς οἰκογενείας του χρησιμοποιούμενον χώρον τοῦ μισθοῦ καὶ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταβολῆς πρὸς τὸν ἐμισθωτὴν ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς χορηγούσης τὴν ἀναστολὴν Προεδρικῆς ἀποφάσεως οὐχὶ κατωτέρας τοῦ 100πλασίου οὐδὲ ἀνωτέρας τοῦ 200πλασίου τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασιακοῦ βασικοῦ μισθώματος δι' ἕκαστον μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς περὶ ἐξώσεως ἀγωγῆς μῆνα. Διὰ τῆς χορηγούσης τὴν ἀναστολὴν Προεδρικῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἐν περιπτώσει ἀμυσιθῆσῆσεως καὶ τὸ βασικὸν μίσθωμα.

3. Ἡ περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασις δύναται ν' ἀνακληθῇ ἢ τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐὰν αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐξωσις μετεβλήθησαν ἢ συνέτρεξε περίπτωσις ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μισθοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολὴ εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε δι' ὑπεκμισθώσεως εἴτε καθ' οἷον· δῆποτε ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 52 καὶ 53 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασιακοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὲρ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐνεργητικῶν διατάξεων αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 634 ἐπ. Πολ. Δικ. καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκατέρωθεν οἰκονομικὰς καὶ οἰκογενειακὰς συνθήκας μόνον δὲ ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ἢ ὁ μονίμως συνοικῶν καὶ φέρων πᾶσιν καὶ κυρίως τὰ οἰκονομικὰ βάρη τῆς οἰκογενείας σύζυγος, ἀνιῶν, κατιῶν ἢ ἀδελφὸς ὑπηρετεῖ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ (ἐξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος) τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δύναται:

α') Νὰ ἀναπέλῃ μετὰ ἢ ἄνευ ὄρων τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἐξωσιν ἐξ ἀστικῶν ἀκινήτων λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος.

β') Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν καὶ γραφείων, ὁ χρόνος τῶν ὁποίων δὲν παρατείνεται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 8 ἕως 11 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασιακοῦ, νὰ μειῶνῃ τὸ μίσθωμα, ὅπερ ὅμως ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς ἕλαστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ συμβατικῶς ὀφειλομένου, ἐφ' ὅσον συνεπεῖα τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίας καθίσταται ἀδύνατος εἰς τε τὸν μισθωτὴν καὶ εἰς τὴν συνοικοῦσαν οἰκογένειάν του ἢ καταβολὴ ἀμεραίου τοῦ ὀφειλομένου μισθώματος.

2. Ἡ περὶ τῆς ἢ προηγουμένης παράγραφος ἀναστολὴ ἐκτελέσεως καὶ μειώσεως τοῦ μισθώματος ἰσχύει μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1949, δυναμένη ν' ἀνακληθῇ καὶ πρὸ τοῦ χρόνου τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου δύνανται νὰ περιωρισθῶσιν εἰς ὀρισμένας μόνον κατηγορίας ὑπηρετούντων ὑπὸ

α) όπλα ή να καταργηθώσιν όλοσχερώσ δια Β. Διατάγμα-
τος, προτάσει του Υπουργού τής Δικαιοσύνης.

"Άρθρον 3.

1. Όσοι των διατάξεων του παρόντος Νόμου γίνεται μεία των όρων έμμισθωτής, μισθωτής και μίσθωσις νοούνται και οι έπεμισθωτής, ύπομισθωτής και ύπομισθωσις.

2. Αι διατάξεις του παρόντος Νόμου δέν έχουσιν έφαρμογήν προκειμένου περι οικισμών περι όν αι διατάξεις τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ΚΗ' του έτους 1947 Ψηφίσματος «περι παροχής διευκολύνσεων δια την ύπο ιδιωτών ανοικοδομησιν».

3. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσίευσεως αυτού εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, ύποβληθήσεται δέ προς κύρωσιν ειθύς άμα τή έπαναλήψει των εργασιών τής Βουλής.

Έν Αθήναις τή 23 Δεκεμβρίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ό Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ό Αντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τα Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΝΤΕΝΤΙ-
ΔΑΚΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΠΑΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ,
ΧΡ. ΤΟΥΝΤΑΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΕΥΣΤΡ. ΓΕΩΡΓΙΛΑΛΑ-
ΚΗΣ, ΓΡ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙ-
ΧΑΛΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, ΚΟΣΜΑΣ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΙΑΔΗΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους Σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 23 Δεκεμβρίου 1948

Ό επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός

Γ. ΜΕΛΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περί άνακηρύξεως ός Τουριστικών Τόπων τής νήσου
Θήρας κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις του άρθρου 1 του Νομ. Διατάγματος ύπ' αριθ. 180/1946 «περι κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. Δ. 6/5/46 «περι Τουριστικών Τόπων, οργανώσεως και διοικήσεως αυτών», προτάσει του Πρόεδρου τής Κυβερνήσεως, μετά σύμφωνον γνώμη τής Εκτελεστικής Έπιτροπής του Άνωτάτου Συμβουλίου Τουρισμού έξενέχθεισαν κατά την συνεδίαν αυτής τής 24/11/48, άποφασίζομεν και διατάσσομεν :

"Άρθρον 1.

Άνακηρύττονται τουριστικοί τόποι αι κάτωθι περιοχαι του-
ριστικού ενδιαφέροντος.

- 1) Η νήσος Θήρα.
- 2) Η νήσος Άνδρος.
- 3) Η νήσος Κύθνος.
- 4) Η νήσος Ίθάκη.
- 5) Η περιοχή τής πόλεως Κορίνθου, μετά τής περιοχής Παλαιάς Κορίνθου.
- 6) Η περιοχή Λουτρών Κυλλήνης.
- 7) Η περιοχή τής πόλεως Λαμίας.

8) Η περιοχή τής πόλεως Λαβαλείας, μετά τής περιο-
χής τής μονής Όσίου Λουκά.

9) Η νήσος Πάτιμος.

10) Η περιοχή του Δήμου Πόρου.

11) Η νήσος Σκύρος, μετά τής περιοχής τής πόλεως Κόμης (Ευθείας).

12) Η περιοχή Κηφισίας, μετά τής περιοχής Έκάλης άποσώμεναι εκ τής Τουριστικής περιοχής Πρωτεύουσας ός αυτή όρίσθη δια του άρθρου μόνου του από 11.11.48 Διατάγματος «περι τροποποιήσεως του από 29.3.47 Δ)τος «περι άνακηρύξεως ός Τουριστικόν Τόπων περιοχών Διοικήσεως Πρωτεύουσας Δήμου Ναυπλίων κλπ.».

"Άρθρον 2.

Η παράγραφος ύπ' αριθ. 4 του άρθρου μόνου του από 29.3.47 Δ)τος «περι άνακηρύξεως ός Τουριστικόν Τόπων των περιοχών Διοικήσεως Πρωτεύουσας, Δήμου Ναυπλίων κλπ.», αντικαθίσταται ός εξής :

Η περιοχή Δελφών μετά τής περιοχής Ίτέας.

"Άρθρον 3.

Η παράγραφος ύπ' αριθ. 4 του άρθρου μόνου του από 23.1.48 Δ)τος «περι άνακηρύξεως ός Τουριστικόν Τόπων των περιοχών νήσου Ρόδου, Δήμου Θεσ)νίκης κλπ.», αντικαθίσταται ός εξής :

Η περιοχή Θεσ)νίκης, περιλαμβάνουσα α) την περιοχήν έπαρχίας Θεσσαλονίκης, β) την περιοχήν τής πόλεως Λαγκαδά και των λουτρών νέας Άπολλωνίας, γ) την περιοχήν Μεθώνης και Πλαταμώνος, έπαρχίας Πιερίας, δ) τās περιοχάς των πόλεων Βερροίας, Ναύσης και Έδέσσης και ε) την περιοχήν Άγίου Όρους.

Έως τον Ημέτερον Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως ανατίθε-
μεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τή 13 Δεκεμβρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ό Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως

και κατ' έξουσιοδότησιν

Ό Υπουργός

ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ

(3)

Περί παραιτήσεως του Δικαιοστατίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις τής παραγράφου 2 του άρθρου μόνου του ύπ' αριθ. 1673 του 1944 Νόμου «περι παραιτήσεως του Δικαιοστατίου» και την ύπ' αριθ. 672/48 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει του Ημετέρου επί τής Δικαιοσύνης Υπουργού, άπεφασίσκαμεν και διατάσσομεν :

"Άρθρον μόνον

Παρατείνεται μέχρι τέλους Ιουνίου 1949 ή ισχύς των διατάξεων του Νομοθετικού Διατάγματος 372 του 1941 «περι Δικαιοστατίου» ός αυτά τροποποιηθώσιν και συμπληρωθώσιν δια μεταγενεστέρων Νομοθετημάτων και κωδικοποιηθώσιν δια Διατάγματος τής 15/27 Ιουνίου 1944, ισχύουσιν ήδη.

Έως τον αυτον Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τή 22 Δεκεμβρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ό επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός

Γ. ΜΕΛΑΣ

(4)

Περί εισαγωγής εις την Δωδεκάνησον διατάξεων τῆς περι

Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 798 τῆς 27)28 Σ)βρίου 1948 «περὶ εισαγωγῆς εἰς τὴν Δωδεκάνησον διατάξεων τῆς περι Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσθη καὶ διατάσσεται :

Ἄρθρον μόνον.

Εἰσάγονται εἰς τὴν Δωδεκάνησον αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις, ὡς ἰσχύουσι σήμερον :

α) Τῶν ἄρθρων 17 ἕως 125 συμπεριλαμβανομένων καὶ 261 τοῦ Β. Δ. τῆς 17 Ἀπριλίου—31 Ἰουλίου 1936 ἀπὲρ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

β) Τῶν ἄρθρων 1, 3 καὶ 4 τοῦ Α. Ν. 229 τῆς 29)30 Μαρτίου 1945 «περὶ διατάξεων ἀφορῶσάν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητες».

γ) Τῶν ἄρθρων 11 τοῦ Α. Ν. 229 καὶ 4, παρ. 2, τοῦ Ν. Δ. 1535)42 πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐν Δωδεκανήσῳ εἰσπρατομένου δημοτικῶν φόρου καταναλώσεως, ὅστις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 11 ἀρμολογηθῶν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐφοδιασμῶν ἀσκουμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου.

δ) Ὁ Α. Νόμος 2067)39 «περὶ συστάσεως ἐν ταῖς Νομαρχίαις Γραφεῖον Ἐλέγχου Ἡλεκτρολογικῶν Ἐγκαταστάσεων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νόμου 514)43 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀφορῶντων εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας».

ε) Τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 107)1946 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶσάν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας».

στ) Τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 1610)1939 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῆς περι Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Δεκεμβρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(5)

Περί ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεάν οἰκοπέδου τοῦ Δήμου Χανίων δι' ἀνέγερσιν κτιρίου τοῦ αὐτόθι Ὑποκ)τος τοῦ Ι. Κ. Α.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 71, παρ. 4, τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, ἐν συνδυασμῶ πρὸς

τὸ ἄρθρον 117, παρ. 3 αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 530)1937 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικῶν Συμβουλίου Χανίων, δι' ἧς παραχωρεῖται δωρεάν εἰς τὸ ἐν Χανίοις Ὑποκατάστημα τοῦ Ἰερούκτος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τὸ ἐν τῇ ἀπόφασει καὶ τῷ προσηρτημένῳ ταύτῃ σχεδιαγράμματι περιγραφόμενον ὑπ' ἀριθ. 119 οἰκόπεδον τοῦ Δήμου, ἐκτάσεως 296.70 μ², διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου τοῦ Ὑποκαταστήματος.

Μὴ πληρομένου τοῦ σκοποῦ τῆς δωρεᾶς ταύτης μέχρι τέλους τοῦ ἐξέως 1949 ἢ μεταβαλλομένης τῆς χρήσεως τοῦ δωρουμένου οἰκοπέδου, ἐπανέρχεται τοῦτο αὐτοδικαίως εἰς τὸν δωρητὴν Δήμον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Δεκεμβρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(6)

Περί ἀναγνώρισεως Δήμου Ἀνδρούσης ἐν τῷ Νομῶ Μεσσηνίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 107) Ν. Δ. τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1946 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶσάν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας», τὴν ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1948 αἰτησιν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ἀνδρούσης, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1089 ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1948 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβουλίου, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ἀναγνώρισις τῆς Κοινότητος Ἀνδρούσης εἰς Δήμον, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσθη καὶ διατάσσεται :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ Κοινότης Ἀνδρούσης, ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Μεσσηνίας καὶ τῷ Νομῶ Μεσσηνίας, ἀναγνωρίζεται εἰς Δήμον, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δῆμος Ἀνδρούσης», με ἔδραν τὴν Ἀνδρούσαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Δεκεμβρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ